

कम् । द्विजातिकर्म श्रौतमग्निहोत्रादि स्मार्त्तमष्टकादि प्रायश्चित्ततदङ्गजपादिव्यतिरिक्तं तेभ्यो हानिरनधिकारः इति द्विजातिपहणं प्राधान्यार्थं शूद्रस्यापि वाक्यान्तरेण पातित्वाभिधानात् । इह लोके तावत् पातित्यलक्षणमनिष्टं परलोके चासिद्धिः पातककर्म-प्रतिबन्धात् उपपातसुज्ञतफलानिष्पत्तिः नरकं वा प्लुतकादिव्यावृत्त्यर्थमिदम् । द्विजातिकर्मानधिकारश्च महापातके श्रूयते यथा देवः “पञ्चैतानि महापातकानि कृत्वा ब्राह्मणः सङ्गिर्ननुभाष्यो नाहुपाप्तोऽभिशक्तः सर्वकर्मवर्जितः पतिततमो भवति” । महापातक्यधिकारे मनुः “असम्भाष्याह्यसंभोज्या अविवाह्या ह्यपाठिनः । श्वरेयुः पृथिवीं दीनाः सर्वधर्मवहिष्कृताः” । अतो महापातकेषु द्विजातिकर्मानधिकारः तद्विहितद्वादशवार्तिकप्रायश्चित्तापनेयत्वादतिपातकाहुपातकयोरपि । अतो द्वादशवार्तिकप्रायश्चित्तापनेयाहं पापं पतनम् । अर्हता च सामान्यबोधितत्वं तच्च स्त्रीत्वादिनाऽसम्पूर्णानुष्ठानेऽप्यस्यैव कृष्णलेख्यावघातस्य । अथ वा द्विजातिकर्मानधिकारापादकं पापं पतनम् अनधिकारश्च महापातके श्रुतएव अनुपातकेऽपि तत्समत्वात् उपपातकादौ च क्वचित् पततीति श्रुतेः अतिपातके ततो गुरुत्वात् लभ्यते । यद्वा महापातकान्नपक्षे पापं पतनम् अनुपातकस्य तत्समत्वात् उपपातकादेः क्वचित् पततीत्यभिधानात् अनपकर्षएव, अस्वजनब्राह्मणोगमने पतनपाताद्युत्पत्तिश्रवणादनपकर्षएव । अतएव “सद्यः पतति आंसेनेति” शूद्रावेदी पतत्यत्वे” रित्यादिभनुवचनं निन्दार्थम् । शूद्रधर्मसंयुते “स्वधर्मं यः परित्यज्य परधर्मं समाश्रयेत् । अनापदि स विद्वद्भिः पतितः परिकीर्त्तितः” मार्क० पु० आण्डालान्यादिस्त्रीगमनादिकमभ्यासकृतं पातित्यकारणम् “चाण्डालान्यस्त्रियो गत्वा भूक्ता च प्रतिगृह्यन्ते च । पतत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात्मास्यं तु गच्छति” मत्स्यपु० अन्यान्यपि कतिचित् कर्माणि पतितानामिव दाहनिषेधप्रयोजकान्युक्तानि शु० त० ब्रह्मपु० “गरान्निविषदाश्चैव पाषण्डाः क्रूरबुद्धयः । क्रोधात् प्रायं विषं वङ्गिं शस्त्रसुदुबन्धनं जलम् । गिरिवृक्षप्रपातश्च ये कुर्वन्ति नराधमाः । कुशिलजोविनश्चैव खनालङ्कारकारिणः” तथा “ब्रह्मदण्डहता ये च ये च वै ब्राह्मणैर्हताः । महापातकिनो ये च पतितास्ते प्रकी

र्त्तिताः । पतितानां न दाहः स्यान्नान्येष्टिर्नास्थिसंक्षयः । न चाशुपातः पिण्डो वा कार्यं आह्लादिकं क्वचित्” शु० त० ब्रह्मपु० । तेषां संसर्गनिषेधो यथा “आसनाच्छयनाच्चैकभोजनात् कथनादिषु । संवत्सरेण पतति पतितेन सहाचरन्” वराहपु० “पतितैः संप्रयुक्तानामिमां शृणुत निष्कृतिम् । संवत्सरेण पतति पतितेन सहाचरन् । याजनाध्यापनाद्यौ नाद्यानपानाशनासनात् । यो येन पतितेनैव संसर्गं याति मानवः । स तस्मैव व्रतं कुर्यात् संसर्गस्य विमुक्तये” तत्र पादोनं प्रायश्चित्तमिति तत्र स्थितम् । “पतितस्त्रोदकं कार्यं सपिण्डैर्ब्राह्मणैः सह । निन्दितेऽहनि सायाह्ने ज्ञातिभिर्गुरुसन्निधौ । दासो घटमपां पूर्णं पर्यस्येत् प्रेतवत् सदा । अहोरात्रसपासीनं नाशौचं ब्राह्मणैः सह । निवर्त्तयेत्स्तस्मात्तु सम्भाषणसहासनम्” मात्स्ये २०१ अ० । “पतिता गुरुवृक्षाद्या न तु माता कदाचन । गर्भधारणपोषाभ्यां तेन माता गरीयसी” मत्स्यपु० ।

पतित्वन न० यौवने ऋ० १०।४०६ भाष्ये दृश्यम् ।

पतिदेवता स्त्री पतिरेव देवता यस्याः । पतिव्रतायाम् पतिदेवताऽप्यत्र । [रिण्याम् ।

पतिद्विष् स्त्री पत्ये द्वेष्टि द्विष-क्विप् ४त० । पत्ये द्वेषका-पतिमती स्त्री पति+अस्तप्रथं सतप् ङीप् । स्त्रामियुक्तायां भूम्यादौ ।

पतिलोक पु० पतिभोग्यो लोकः स्वर्गादिः शा० त० । पत्या सहधर्माचरणेन प्राप्ये स्वर्गादिलोके मनुः ५।१५६

पतिवन्नी स्त्री पति+अस्तप्रथं सतप् नि० सधवायां मस्य वः नक् च । समर्त्तकायां स्त्रियाम् अमरः । तद्विज्ञायन्तु पतिमतीत्येव सि० कौ० ।

पतिवेदन पु० पतिं वेदयति विद-लाभे णिच्-ल्यु । पतिप्रापके महादेवे “त्वत्प्रसक्तं यजामहे सुगन्धिं पतिवेदनम्” यजु० १।६०

पतिव्रता स्त्री पतिव्रतमिव नियतोपास्यत्वात् यस्याः । साध्व्यां स्त्रियाम् अमरः तद्वर्माश्च काशी० ख० ४ अ० उक्ता यथा

“पतिव्रतेयं कल्याणी लोपासुद्रा सधर्षिणी । तवाङ्गच्छायया तुल्या यत्कथा पुण्यकारिणी । पतिव्रता-स्वरन्ध्र्या सावित्राप्यनुसूयया । शशिङ्गल्यया च सत्या च लक्ष्म्या च शतरूपया । मेनया च सुनीत्या च संज्ञया स्वाहया तथा । तथैषा वर्ण्यते श्रेष्ठा न